guis eoꝝ: vt inde cresceret seges. vñ putabat̃ ꝑitura. Et est ista pia precatio: ne filios eoꝝ ꝓijciat qui ꝓ eo puniti sunt: sed multiplicet. ⁊ hoc scd̃m mag. bra. t. i. potentie tue. Res enī tam magna ī christiāis secuta ē: quā nūquā crederēt inimici. Itē nō optat: sed v̄a ꝓphetizat dicēs

Et redde uicinis nostris septuplu3 in sinu eoꝝ: im ꝓpium ipsorū quod exprobrauerūt tibi domine.

Et redd̃ vicinis no. De quib⁹ supra dixit ĩter quos ē eccl̃ia vsq3 ad sepationē futurā. septuplū. Septenario numero. i. septupla retributione ꝑfectionē pene significat. qꝛ hoc numero plenitudo significari solet: sicut et de bonis cū dicit̃ septuplū accipiet ī hoc seculo: qd̃ positū est ꝓ oībus bonis q̃si nihil habētes sunt: et oīa possidentes. et hoc: ī sinu eoꝝ. i. ī occultis nūc ī hac vita: vt postea: īnotes. ī na. co. or. n. hō nāq3 cū dat̃ in reprobu3 sensum: ī interiori sensu accipit suppliti oru3 meritū futuroꝝ. vl̃ septuplū ponit ꝓ infinito. sequit̃. ī ꝓpiū ipsoꝝ. Q. hoc redde eis septu. ī si. e. s. ī ꝓpium e. qd̃ exꝓbra. ti. dñe. i. ꝓ isto obprobrio: da eos ī reprobū sensu3. Ibi enī exprobrauerūt nomē tuū. arbitrantes ī seruis tuis delere nomē tuū ī terra. vel pōt hoc ī bono accipi: et dicit optando. Redde vi. no. et si corꝑalit̃ reddit deus: salus est tñ aīe eorū. vñ sb̃dit. septuplū. ꝑ qd̃ ꝑfectionē doni celestis significat: qñ spū scō cōplemur. et hoc ī sinu e. i. in secreto aīoꝝ: vbi fit ꝯuersio. et redde eis īpro. e. qd̃ expro. ti. do. i. fac vt ꝓ īiurijs et obꝓbrijs que tibi fecerūt reddant laudes que ē gloriosa vindicatio. qñ deus inimicoꝝ ore laudatur.

Nos autē popul⁹ tuus et oues pascue tue: cōfitebimur tibi in seculum.

Nos aūt po. Tercia ps vbi est exultatiua ꝯclusio nō victorū: sed patientiū. et suauis ꝯclusio lamētationis. Q. illis ita Nos aūt quos putabāt se ꝑdere qui sumus populus t. fide. et oues pas. t. i. doctrina tua pasti. he sunt reliquie iudeoꝝ amathathya ꝯgregate. vel generalit̃ de oī genere pioꝝ: ac veroꝝ christianoꝝ accipiendū est. vt etiā christian⁹ populus ibi sit mixt⁹. Hic ē grex ꝓ quo orauit: ne diuti⁹ irasceret̃. nos inq̃3 ꝯfitebi. ti. i. laudabim⁹ te ī nobis. et hoc. ī seculū: qꝛ usq3 ī finē seculi ñ delebit̃ eccl̃ia: vt putat̃.

In generatione ⁊ generationē annūciabim⁹ laudem tuā.

In gene. ⁊ gene. i. in omnē generationē idē ē qd̃ dixerat ī seculū. annū. alijs. lau. t. que vt taceret̃ nos finire conati sunt. ul̃ de futuro illud accipi pōt. In gene. et gene. i. ī futuro seculo. annū. lau. t. ñ ꝓ alioꝝ instructiōe: sed ꝓ debito honore.

In finem pro his qui cōmutabunt̃. psalmus ꝓ assyriis testimonium asaph. LXXIX.

In finē ꝓ his q̃ ꝯmutabūt̃: ps ꝓ assyrijs testīoniū asaph. Asaph illuminat⁹ agit hic d̃ ꝑmo aduētu christi: et d̃ vinea ei⁹. et bonū ē hoc testimoniū de capite ipso et corꝑe ei⁹. rege et plebe. pastore. et grege. Hic enī loquitur asaph d̃ aduētu christi qui hoiez cōuertit. ⁊ vineā eductā d̃ egypto ꝯsolidat et ē sensus tituli. Ps iste dirigēs nos in finē. i. ī christū. ē testi. asaph. illuminati ꝓ his qui cōmutabūt̃. et ꝓ assyrijs. i. ꝓ his qui cōmutabūt̃ ī meli⁹ vt iā nō sint generatio que nō direxit cor suū. sed dirigēs se ad christū. Assyrij enī īterpretāt̃ dirigētes et sunt idē qui cōmutabūt̃ et assyrij. vl̃ distīgue int̃ cōmutādos ⁊ assyrios vt ꝑ cōmutādos accipiam⁹ ꝯuertēdos. ꝑ assyrios iudeos. Nā ps iste sicut agit d̃ cōmutādis. ita et de iudeis qui se dirigūt ꝯtra christū ꝑ liberū arbitriū et per carnales obseruātias. et ē. ps iste asaph. i. synagoge tendēs ī finē. ē testi. ꝓ his q̃ cōmu. et ꝓ assy. i. ꝓ ꝯuertēdis et suꝑbis his. i. ꝯuertēdis. ē testi. recte fidei. his. i. suꝑb̃ ē testi. ꝑfidie. ¶ Intētōe mon3 nos ī meli⁹ ꝯmutari et ad christū dirigi. Mo-

dus biptitus ē psal. ꝑma ps ē deprecatō ꝑmi aduēt⁹ ꝑ quē fit repatio generis humani. Scdo agit de vinea dicēs qūo incepta ⁊ ꝑfecta ibi. vineā d̄ egyp. Asaph ergo qui supra ī precedētib⁹ psalmis pro pctis synagoge trepid⁹ orabat: iā de illi⁹ ꝯuersōe presumit: ⁊ ꝯmutatis ī meli⁹ testimoniū dat de aduētu christi quē precatur dicens o tu de⁹.

Qui regis israel ītende: qui deducis tāquam ouem ioseph.

Qui regis isrl̄. i. vidētes te: ītende. i. mitte filiū: ⁊ ſm hoc dirigit̄ ſmo ad deū patrē. vl̄ poti⁹ ad filiū dirigit̄ sermo qui d̄siderat̄: et expectat̄: et īuocat̄ vt veniat quē ꝑ act⁹ diffinit dicēs. o de⁹ fili. Qui regis isrl̄. i. iudeos spūal̄r vidētes te. ītēde i. lumē pietatis sup nos īfunde: vt a te simus clari: qui ꝑ nos sum⁹ tenebrosi. qui dedu. ios. tā. ouē. i. ipsū. s. significatū ioseph. i. fidelē ppl̄m de gētib⁹. Joseph enī int̄pretat̄ augmētū: ⁊ mortuo grano frumēti. auct⁹ ē mult⁹ ppl̄us dei ꝯiūctis ī angulari lapide christo: duob⁹ parietib⁹. s. iudeoꝝ et gētiū. Isrl̄ et Joseph deducis ad caulas dei tāquā oues ad pascua. He sūt oues ille d̄ quib⁹ dn̄s ī euāgl̄io. Alias oues habeo que nō sūt ex hoc ouili: ⁊ il. opor. me adducere: ⁊ fiet vnū oui. ⁊ vn⁹ pa. Nota qꝛ ꝓpria singul̄ v̄ba reddit. regit̄ nāqꝫ isrl̄ tāquā maior. ducit̄ ioseph i. deuotus populus.

Qui sedes sup cherubyn manifestare coraꝫ effraym: beniamyn: ⁊ manasse.

Qui sedes sr̄. che. q. d. ītēde ita o tu. qui sedes sr̄ che. i. sup illas sb̄limes potestates celoꝝ. manife. co. ef. ben. ⁊ ma. i. corā gente iudeoꝝ: vbi he trib⁹ sūt. Q. tu qui es angelis notus īnotesce hoīb⁹. Rogat asaph vt dei fili⁹ qui ī secreto maiestatis sue erat ꝑ īcarnationē appareat corā iudeis: vt ꝓmissū erat. faciēs ī eis has v̄tutes que his noīb⁹ significant̄. effraym. et beniamym. ⁊ manasse. Effraym enī interpretat̄ fructificatio. Beniamym fili⁹ dextere. Manasses obliuio: vt posterioꝝ obliti ī anteriora se extendat: sed iuxta īterpretationes nominū potest sic legi. Qui sedes sup cheru. i. in plenitudine scientie que est charitas. Cherubyn enim īterpretatur plenitudo scientie. manife. co. effra. i. coram fructificatione. et benia. i. filio dextere: vt et nos simus plenitudo scientie qd̄ quis potest esse per charitatem que est deus. vnde deus charitas est quā qui scit: quid nescit? Charitas enī nomē est: et dei: ⁊ doni. ⁊ coram manasse i. oblito: vt iam illi venias in mentem: iuxta illud. Reminiscent̄ ⁊ cōuertentur omnes fines terre.

Excita potentiaꝫ tuam et ueni: ut saluos facias nos.

Excita po. t. ⁊ ve. Repetit apti⁹ qd̄ oraue rat ordo tal̄. veni tu ipse ī carnē. et excita poten. tu. i. ostende potentiā tuam in resurrectione: qꝛ visus es infirmus ī passione dum dicit̄. Si filius dei es descende de cruce: nihil valere videbaris. preualuit sup te persecutor qd̄ presignatū est: cū iacob preualuit angl̄o. ipso quidē angelo volēte: et tn̄ victus angel⁹ benedixit victorē. Tenuit nāqꝫ hō victor angeluꝫ et dixit nō te dimittā: nisi benedixeris mihi. Benedixit itaqꝫ victus victorem: sed claudum fecit eundē. Tetigit enim neruū femoris eius: et aruit. hoc est magnū sacram̄tū. Claudicat quidē populus iudeoꝝ: sed et ibi ē benedictū genus apl̄oꝝ Excita ergo po. t. i. crucifixus ex infirmitate. resurge ex v̄tute. dico veni. ad quid? vt sal. fa. nos. Sic aūt salui erim⁹: o

Deus conuerte nos: ⁊ ostende faciē tuam et salui erimus.

Deus ꝯuerte nos. auersos a te. aliter nō ꝯuertimur: nisi tu facias. Deind̄ loquēs ad pr̄em ait: et ostē. vl̄ illumīa fa. t. nube carnis coopertam. i. filium tuum qui est imago tua. Hec facies velata fuit Asaph tempore infirmitatis christi: ⁊ tunc egrotauit Asaph: non valens intueri velatum nube: de qua dicitur. Ascen-

det dñs sup nubē leuem: ⁊ ītrabit: vel in
gredietur egyptū. i. carnē īmunē a peccato
Illuminauit vo deus illā faciē cū christ⁹
resurrexit et ascendit. ⁊ ita saluamur. vñ
subdit. ⁊ sal. e. Cōuersis tñ ad christū etiā
p⁹ christi aduētū restat ira ī corpe quidē
nō in mēte: sed hec finē habebit p christū
in secūdo aduentu. Nam qui ī pmo ad-
uentu partē pene remouit. in scdo omnē
penā ꝯsumet in bonis. vnde iste dicit.

Domine de⁹ uirtutū quousqꝫ irasceris sup orationē serui tui.

Domine deus vtutū celestiū: quib⁹ nos
socij futuri sumus. quousqꝫ iras. su. ora.
ser. tui. Et si olim irascebaris sup orōnē
inimici tui. ne irascaris super orationem
serui tui. et partī vtiqꝫ trāsit ira a seruo:
nō vt nō flagellet vt pat: sed ne damnet
et ꝯuersis enī durat ira: sed corrigēs. fla-
gellat enī omnē filiū quē recipit.

Cibabis nos pane lachrymaꝝ ⁊ potū dabis nobis ī lachrymis ī mensura.

Cibabis n. Exponit hic pas
siōes q̄s sci tpe aduēt⁹ passuri sūt. Q. d.
et si optē christi aduentū: tñ eo tpe mlta
passuri sum⁹: qꝛ cibabis no. pa. la. Alia
similitudine idez dicit. et po. da. no. ī la.
Lachryme nāqꝫ ille erūt ad correctionez
ad pfectiōz: nō ad pemptionē que lachry
me erūt: ī mēsura. i. p virib⁹ tuis vt eru
diaris: nō oppmaris. vñ aplus fidel de⁹
qui nō pmittit. u. tēp. supra id qd po. vl
ī mensura. i. p mō culpaꝝ. Deinde expo
nit lachrymas dicens.

Posuisti nos in ꝯtradictiōem uicinis nostris: ⁊ inimici nostri subsānauerunt.

Posuisti no. ī cō
tradi. vi. no. Plane hoc factū ē. d asaph
enī electi sunt qui irēt ad gentes: et predi
carēt ī gentib⁹ christū quib⁹ ꝯtradicebat
a dicētib⁹. Quis ē iste nouoꝝ demonioꝝ
nūciator: ⁊ iñ sūt cibati lachrymis. Pre-
dicabāt enī mortuū r̄surrexisse: noua res
sed incredibili rei fidem miracula facie-
bant. ergo cōtradicebat eis: sed cōtradi-
ctor vincebatur: et ex ꝯtradictore fidelis
efficiebat. Cōfregit enim Samson molas
leonis qui sibi occurrit eūti ducere vxo-
rem de alienigenis. sequit. et inimi. no.
non modo ꝯtradixerunt: sed etiā subsa.
nos. Q. colentes mortuū. Sed licet tan
ta simus passuri: non tñ ideo minus op
tamus eum: sed iterū oramus.

Deus uirtutum cōuerte nos: ⁊ ostende faciē tuā et salui erim⁹.

Deus virtutū ꝯuer. no. et ostē. fa. t. i. pre
sentiā christi. ⁊ sal. eri. Desiderātis mos
ē frequēt repetere que tātis precib⁹ orat.
Aliter ab illo loco. Excita. orat po-
tentiā miraculoꝝ que deus fecit in
veteri populo excitari que excitata est: et
exhibita re quā presignabāt. i. veniēte ve
ritate. Precans ergo aduentū ait. veni
tu ipse deus: et excita po. t. s. potentiam
miraculorū que olim fecisti: quoꝝ poten
tia sopita est: donec eorum res appareat
dico veni. vt sal. fa. n. Ecce quātā incar-
natiōis vtilitatē iste nouit. ideo tam stu-
diose precat. Que enī vota hic sufficiūt
petere: sequit. Dñe deus vtutū. Alia lra
deū vtutū dicit quē nouit asaph: ⁊ in se
et in alijs hoīb⁹ miracula facturū. Ipse
enī solus ē qui ab īfidelitate liberat hoīes
tu inquā de⁹ ꝯuerte nos. distortos: et cō
uersis. ostēde fa. t. et sal. qꝛ ꝯuersos solet
deus respicere. Deinde querit quare tam
diu differat aduentū q̄ꝫ dilationez. iram
dei ꝯtra se reputat dicēs. Dñe de⁹ vtutū
quousqꝫ iras. sup ora. ser: t. vt nō facias
iā pmissa. Hoc asaph illo tpe dicebat:
quo eū venire petebat. quo adhuc differ-
rebat aduētus ꝯsilio dei. Iratū dicit: qꝛ
tardat. Ecce que pietas: et quātū deside-
riū petētis: iō ita clamat: qꝛ sciebat differ
ri. Cibabis. enumerat que mala īterī añ
aduētū patiebāt. Q. d. tādiu quousqꝫ ve
nias. Ciba. n. pa. la. Panis lachrymaꝝ ē
vita dolorib⁹ plena: sꝫ et hec cib⁹ ē: dū ñ
sic extīguimur: sꝫ erudimur. addit etiā q
ipsa ē et pot⁹: dicēs. ⁊ po. d. n. ī la. iō hec
duo ponit: qꝛ hec duo sunt quib⁹ viuit
oīs hō: vt p hec sufficiētē: et plenā erudi
tionē flagelloꝝ significat. Naꝫ qd temp⁹
est a lachrymis vacuum: Quas tamē la-

chrimas das ī mēsura .i. distributo mō. vñ fidel' de⁹ qui ñ ꝑmittet vo.t.⁊c. De- ind̄ expōit lachrimas dicēs. Posuisti n. ī ꝯtradi.vici.no. ⁊ inimi.no. sb̄sa.no. dū vicini qui sūt d̄ nobis: ꝯtra nos sunt. irridēt nos inimici a quib⁹ oīb⁹ vt salui simus. Deus v̄tu. ꝯuer.n.⁊ ostē.fa.t.i. christū: et salui erimus.

Uineam de egypto trāstulisti eiecisti gentes ⁊ plātasti eam.

Uineā de egyp. Scd̄a ꝑs. Agit hic de vinea oñdēs qūo īcepta ⁊ ꝑfecta sit. Uineā aūt dicit eccl'iaz que īcepit a iudeis: et ꝑficit̄ ī gentib⁹. vna tñ et eadē vinea ē. ⁊ si altera gens det ꝑncipiū: altera ꝑfectionē De hui⁹ ergo vinee īceptiōe agens dicit vineā ⁊c. Q.d. nos salui erim⁹: sz iudeos quib⁹ tot fecisti destitues qd̄ non ꝓ leui culpa: sz qꝛ bñficijs īgrati: etiā aduētum christi int̄ cet̄a bñficia sibi exhibita ñ nouerūt. Benedixi int̄ cet̄a ml'ta vtiqꝫ fuer̄t eis collata: qꝛ vineā de egyp. trās. in t̄rā ꝓmissiōis. eiecisti d̄ t̄ra ꝓmissiōis. gētes i. amorreos. iebuseos. et alios ꝑpl'os. et plā. vt agricola: eam vineam.

Dux iteneris fuisti in cōspectu eius: ⁊ plantasti radices eius: ⁊ impleuit terram.

Dux itineris. Ibi dixit vñ vinea sit eiecta: ⁊ vbi plātata. deind̄ sb̄dit. qūo crediderit: et quātū creuit. quid occupauerit. dicēs p⁹ vt vinea orbē ꝯprehēderet. dux iti.fu.ī ꝯspe.e. apparēs eis visibil' carne assūpta. vñ ñ sū missus nisi ad oues que ꝑi.do.is. vl'ꝫ aliā l'raz: et dirigit̄ sermo ad deū p̄rez. viā feci.ī ꝯspe.e. i. christuz visibilē ei misisti qui dicit. ego sū via veritas: et vita. et plā.ra.i. ꝓphetas. apl'os et alios doctores. ⁊ sic illa vinea mō impleuit terrā totā. que īpletio fit vsqꝫ ad finē mūdi. dū quotidie aliqui ꝯuertūt̄ Notādū ꝙ breuit̄ egit d̄ īceptione vinee cū dixit. vineā d̄ egy. trās. Deind̄ de progressu eiusdem vinee ibi. Dux iti.fu. ⁊c. hec aūt ad ꝑfectionē eiusdē uinee dictū ē et īple.t̄rā. Deiñ de eiusdē initio vinee: atius repetit dicens.

Operuit mōntes umbra eius: ⁊ arbusta eius cedros dei.

Oꝑuit mō. postea d̄ ꝑfectiōe eiusdē repetit ibi. et ꝑfice eā. que ꝑfectio ē gētib⁹ fcā abiectis iudeis. vna tñ vinea cui⁹ vinee ꝯmemoratio ī hoc psalmo caliginē facer̄ solet min⁹ ītentis. Intēdam⁹ ergo ne caligo īuoluat ocl'os nr̄os. Q.d. mō vinea īpleuit terraz: sz vmbra ꝑus ei⁹ vinee que mō īpleuit terrā. oꝑ. mō. Montes sunt ꝓphete quos oꝑuit vmbra: qꝛ locuti sūt ī figuris. vmbra enī ei⁹ ē circūcisio sabbatū: et huiusmōi que ꝓphete locuti sūt obserua sabbatū: octaua die circūcide īfantē. offer sacrificiū arietis. vituli: et aliorū: noli moueri. iō oꝑuit mō. vm. ei. et p⁹ vmbrā venit res. vel ita vmbra ei⁹. i. cura et solicitudo de eis: oꝑ. mō. i. maiores: ⁊ arbusta e. i. eoꝝ excremēta ⁊ augmēta oꝑiūt cedros dei. i. doctores. vinea nāqꝫ ista crescēdo oꝑuit om̄s scōs ꝓphetas: ⁊ patriarchas. cura ⁊ solicitudine. iō aūt dixit cedros dei qꝛ sūt cedri euertē de. s. suꝑbi q̄ sūt cedri scl'i: sz ñ dei. seq̄t̄: et

Extēdit palmites suos usqꝫ ad mare: ⁊ usqꝫ ad flumen ꝓpagines eius.

Extendit ab hierl'm palmites suos. i. filios a simili: vsqꝫ ad mare. quod est ꝓpe iudeos: ⁊ vsqꝫ ad flu. iordanis. ꝓpagi. eius. Nota quia supra dixit qd̄ hec uinea impleuit terraz. Sed hic dicit qd̄ prima gens iudea fuit vinea ista que regnauit vsqꝫ ad mare: qd̄ ibi vicinum erat: ⁊ vsqꝫ ad flumen iordanis. Transiordonez enī aliqui iudeorum erant. i. due tribus: et dimidia: sed īfra iordanē tota gens erat. hoc ergo est initium vinee: de quo hic agitur: cuius vinee ꝑfectio est quā dixerat ibi impleuit terram ꝑ viam christum hoc est qd̄ alibi dicitur. Et dominabitur a mare vsqꝫ ad mare: ⁊ a flu. vsqꝫ ad terram orbis terraꝝ. qd̄ non gens iudeoruz fecit. Non est enim hec altera: sed eadem vinea. inde enim christus salus ex iudeis est. inde apostoli: ⁊ alij iusti. ⁊ si aliqui rami fracti. Sequitur.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ut quid destrūxisti māceriam eius: ⁊ uindemiāt eam omnes qui pretergrediunt̄ uiam.

Ut quid destruxisti. Q. d. ita dilatata est vinea. Inde quid ei accidit: euersa ē gēs illa. et hoc est. Destrux. mace. ei⁹. i. munitionē. Maceria ē que de solis lapidibus fit circa vineas. et vinđ. i. expoliant: ⁊ diripiūt eam. om̄s q̄ pretgre. viā. i. legē: vl̄ christū. s. gentes que idola colūt. vl̄ viā trāseuntes sunt quicūq; tempalit̄ dominātes. ⁊ vt quid accidit hoc ei: quia supba fuit: etiā aduersus plātatorez: ⁊ seruos occidit ad se missos: ⁊ etiā filiū heredē. Ideo destructa ē eius maceria et īuenerūt gentes eccl̄iam destructā: et deleuerūt: hoc p̄mo plāgit asaph: sz nō sine spe

Exterminauit eam aper đ silua ⁊ singularis ferus depast⁹ ē eā.

Extr̄minauit eā. De dirigentib⁹ enī cor iā loquit̄. vñ in sequēti ait. O deus v̄tutuz ⁊c. sed ante exponit q̄liter vindemiauert̄ Extr̄minauit e. i. extra t̄minos patrie eiecit eam. Ap veniēs đ silua. i. de gentib⁹ Aper ē vespasianus fortis: ⁊ seu⁹: ⁊ contrari⁹ illis. i. iudeis: qui inter cetera hoc a īal habent immūdū qui venit de silua. Gentes enī silue erāt. sola gens illa vinea erat: sed qñ crediderūt gentes īpletū ē illud. Exultabūt o. ligna sil. ⁊ alibi. Inuenimus eā ī campis silue. sequit̄. et singularis fe. depa. ē eā. i. tytus qui reliquias iudeoꝝ terribili depastione cōsumpsit: qui dicit̄ singularis. i. supbus. Dicit enī omnis supbus: ego sum: ego sū: ⁊ nemo alius. vel ꝓ eodē accipit̄ ap et ferus. naz siugularis ferus ipse est ap qui vastauit s. romanus exercitus.

Deus uirtutū ꝯuertere: respice de celo ⁊ uide: ⁊ uisita uineā istam. De⁹ v̄tutū ꝯuertere. Sed quo fructu hec passi sum⁹ vt sic sanemur ⁊ cōuertamur et hoc dicit orādo. O de⁹ v̄tutū ⁊c. l̄ sic ꝯtiñ. Ita vastata ē vinea sz vt reliquie salue fiāt. o de⁹ v̄tutū ꝯuer. ab ira in finē seculi. ⁊ respice misericordie ī tuitu. đ celo celoꝝ. i. supplices tu seren⁹ aspice ꝯmutatis ī meli⁹. hoc remediū precatur asaph. ⁊ vide quib⁹ peccatis laboret et peat hō. vl̄ vide. i. faciā cognoscere te: l̄ pctā sua. ⁊ visi. vi. istā. īfirmā. sana.

Et perfice eam quaz plantauit dextera tua: ⁊ sup filium hominis quem ꝯfirmasti tibi.

Et pfice eā. nō aliā īstitue: sed hāc pfice. In hac enī ē ipsū semē abrahe ī quo benedicent̄ om̄s gentes. Ibi est radix que portat oleastrū. pfice dico: qz cecitas ex pte ꝯtigit in isrl̄: vt ple. gen. ītra. et sic o is. sal. fi. quā plā. i. inchoauit: dext̄. t. i. ꝓpiciatio tua.

Aliter totū pōt dici ita vt p̄us fundamētū hystorie de iudeis iaciat̄. Deinde edificiū spūal̄ intelligētie đ ecclesia addat̄. Per mysticas enī similitudines que gesta sunt. dicit. i. ita dicit ea que ad litterā facta sūt de iudeis sb̄ similitudine vinee: ⁊ palmitū et huiusmodi: qđ etiā mysteriū. i. mysticū sensū īnuit. Sūt enī similitudines que nō sūt mystice. Q. d. salui erim⁹: qz ita presignasti olim. qñ vineā de egy. tñ. hoc ad litterā. ita vt prius accipiat̄. eiec. gen. ⁊ plan. eā. nec hoc mutat̄ ad hystoriā. Ad lr̄az enī vinea ē gens iudeoꝝ. in typo eccl̄ie: que mystice p vineā accipit̄: quia īter turbas vmbratiles peccantiū. fruge scōꝝ ornat̄ sicut vinea fructu ornat̄ īter folia: ⁊ fossa tribulationū: ⁊ martyrio deputata pl⁹ crescit. Sicut vinea ⁊ secl̄aris pressure torcularib⁹ eliq̄ta ad celestē cellā trāsfert̄. Sicut ergo illos iuđos đ egypto trāstulisti. ita ⁊ vineā. i. eccl̄iaz đ egy. i. đ tenebris ignorātie ⁊ cecitatis. trāst. ⁊ eie. gen. viciorū ⁊ plā. e. ī v̄tutib⁹ sequit̄ Dux itineris fu. ī ꝯspec. e. Ad lr̄az dū irēt ī colūna nubis ⁊ ignis precedebat eos. ⁊ plā. rad. e. i. p̄ncipes iudeoꝝ. ⁊ īpleuit t̄. ꝓmissiōis. Deinde sequētia s̄m hystoriā ñ mutāt̄. Mystice de eccl̄ia totū sic accipit̄. Qualit̄ p orbē dilatata ē ostēdit dicēs. Dux itineris fu. dū eā ducit spūali itinere p hoc đ sertū seculi. ⁊ plā. radi. e. eccl̄ie. i. ꝓphe

tas.aplos.martyres.ꝛ alios firmos facit
ꝺ qꝫ palmites tēdēs mūdū occupat.vñ
seqt:ꝛ iple.ē.i.orbē ēraꝫ. ꝛ Umbra e.o-
puit mō. Altitudo et latitudo vinee hic
expōit. Nā supna ē:ꝛ celestis vinea illa q̄
etiā mōtes.i.sblimores:vita ꝛ scia obum
brat.i.vmbra spūal'grē.fouet. et nutrit.
ꝛ magl crescēt fac. In vnitate q̄ppe ecclie
oms grāz accipiūt p quā ab icētiuis uici
orꝫ frigerāt ꝛ abusta e.opiūt.cedros d.
Altes q̄ ārbores ascēdūt arbusta noiant
p que miores i ecclia accipiūt. Cedri dei
sūt ñ supbi:sz q̄ i ecclia sūt alti: vt sūt dei
martyres.Arbusta ergo.i.miores opiūt
cedros.i.maiores qꝫ etiā hos ecclia pte
git q̄i i gremio suo:qꝫ eꝰ auctoritate cor-
roborāt qꝺ dicūt. Alit enī ñ hēt catholi
cū:nisi vniuersal'ecclie testatōe firmet.
Extēdit pal.s. Exposita altitudīe exponit
latitudinē vinee dicēs. Extēdit pal.s. i.
filios vsqꝫ ad ma. oiuz gētiū ꝛ ppagi.e.
i.filios rgnatōis:vsqꝫ ad flu.iordānis a
quo manauerūt. Ibi enī cepit regla bap
tismi:ꝛ qꝫ tal'ē vinea:ergo Ut q̄ ꝺ ostru.
mace.e: Mirat cur huic tali sbtracta est
dñi desēsio:sz hoc dicit ꝺ ecclia ñ p bonis
qꝫ nouit dñs q̄ sūt eꝰ. sz p ifidelibꝰ qui
sūt i ea noie ñ numine.numero ñ merito
seqt.ꝛ vide.eā o.q̄ pretgre.viā.i.demo-
nes.expōit lit. ext.e.ap.i. diabolꝰ fortl
ꝛ ferox ꝺ sil.qꝫ cogitatiōes eꝰ agrestes et
auie sūt ꝛ singularl ferꝰ idē q̄ ap.i.supbꝰ
diabolꝰ.depa.ē eā. Sz tu dñe deꝰ vtu.
cō.rspice ꝺ ce.vi.ꝛ visi.vi.istā.hec ñ mu
tant. Et pfice e.q̄ plā.dext.t.i.ppiciatō
tua. Sz vbi pfice: pfice eā sup te funda
tā. ꝛ sup fi.ho. hic apte ostēdit christꝰ:
qui ꝺ maria vgine natꝰ.ipse enī ē funda-
mētū q̄ nemo mutare pōt. quē ꝛfirma.
ti. qñ dixit hic ē fi.me.di.i quo mihi be.
ꝛpla.i quo ꝛfirmatꝰ ē christꝰ apud hoies
qui solꝰ ē fundamētū:ꝛ sic erit:quia

Incensa igni ꝛ suffossa:ab in-
crepatiōe uultꝰ tui pibūt. Incēsa
igni ꝛ suf. i.pctā ab icre.t.pib. Incēsa ꝛ
suffossa pctā dicit:sz icensa sūt pctā illa q̄
fac ardēs cupiditas.suffossa vo que facit
timor male iacēs.ꝛ hec sūt oia pctā crimi
nalia:qꝫ oia pctā fiūt:vt ppt cupiditatē
vt ppt timorē quē ñ capit cupiditas vi
cit timor. pscrutami ꝛscias ifrogate cor
da vra vtꝫ possint ēē pctā:nisi aut timē-
do:aut cupiēdo. Oia ergo pctā due res
faciūt i hoie.s.cupiditas:ꝛ timor:sic ecō-
tra amō dei ꝛ timor eꝰ ducūt ad oñe bo
nū. Amas enī vt bñ sit tibi.times ne ma-
le tibi sit.hoc age i ꝺo:ñ i scło.vtqꝫ amor
icendit.vterqꝫ timor hūiliat.sz alit ꝛ alit
De bono timore colonꝰ incedēs p ar-
bore que fructū nō dabat:ne sbuertere:
ait fodiā circa illā:ꝛ mittā stercora:fossa
significat piā hūilitatē timentis.stercora
sordes vtiles penitētis. De igne aūt boni
amoris dt.igne veni mittere i terraz.ait
ergo. Incēsa igni.i.pctā que veniūt ex a
more male icendēti. Incēdit enī amor vt
qꝫ.ꝛ suffossa.i.pctā que veniūt ex timore
male hūiliāti.hūiliat enī timor vtqꝫ. pi-
būt ab icre.vul.t.i.filij tui.hec est facies
que pctā delet. Quid enī icrepauit chri-
stus nisi pctā: vt ita Incēsa dicūt mala
que igne cupiditatl fiūt qꝺ ꝛuenit cū pre
dicta sentētia. suffossa sūt occulta mala
dū alij pat ilidiose fouea. hec aūt pibūt
i futuro:dū p eis damnabūt mali:q̄bus
dicet. Ite maledicti i ign.et. vt autē hec

Fiat manꝰ tua sup a iā ipleant.
uirū dextē tue: ꝛ sup filiū hois
quē ꝛfirmasti tibi. Fiat ma.t. ꝛc. t
ita ꝛti.q.d. q̄ꝫdiu mali erimꝰ.donec sal
uatō aduēiat.iō fiat ma.t.o deꝰ sr vi.ꝺx.
t. oñdat se mia tua: fac bñ cū vinea tua
ꝺmōstrata facie tua.i.vbo tuo.sr.vi.ꝺx.
t.i.filiū vginis Grāde sacramtū hic no-
tat:ꝛ magnū munꝰ dei oñdit:qꝫ tādiu sa
lꝰ isrl potuit dubitāi donec christꝰ venit
sz tūc ꝛpleta ē pmissio nec vltra ab eo di
scedit ecclia spōso ꝛiūcta. Dicit ergo fiat
ma.t.sr vi.dex.t.ꝛ sr fi.ho.quē ꝛfir.ti.i.
opatio tua ad effectū pmissa pducat:et
precat opationē sancte incarnationis.

Et nō discedimꝰ a te:uiuificabis
nos: ꝛ nomē tuū iuocabimus.
Et ñ disce.a te.q.d. q̄ꝫdiu icrepas:ꝛ accu
sas nos.o deꝰ fiat ma.t.sr.vi.ꝺx.t.sic ora

ui. hoc fac. Et non disce. a te. vltra cũ filiũ habem⁹. et viuisi. n. vt te nõ terrena amem⁹: in quo ꝑus mortui eram⁹. Hec vtilitas ex aduẽtu filij est. ⁊ nom. t. ĩuo. ĩ. i. te diligem⁹: tu eris nobis totũ ⁊ iuua men. Qd̃ vt sit:

Domine deus uirtutũ cõuerte nos: ⁊ ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus.

Domine de⁹ vir. ꝓuer. nos. ĩ quo incepi in eo finiã. ⁊ ostẽ. fa. t. ⁊ sal. eri. Magna ẽ suauitas hui⁹ versiculi. In hoc regulã toti⁹ religionis exponit. Primo enĩ de⁹ nos ꝓuertit: tũc et nõ ante faciẽ ostendit i. lumine pietatis nos inspicit p⁹ qd̃ tandẽ nos saluat. Hũc ergo ꝓpheta iterat quia ꝑ ipsum quisq; breuiter ꝙ expedit: implorat.

LXXX

In finez ꝑ torcularib⁹ psalm⁹ ipsi asaph: quinta sabbati.

In finẽ ꝑ torcularibus psalmus ipsi Asaph. Quinta sabbati. In hoc psalmo mlta sũt cõgesta mysteria. ita tñ vt limes psalmi indicet interiora ꝑ torcularia. ⁊ quita sabbati nob̃ ĩsinuata. Quita enĩ sabbati. i. quita die creauit de⁹ ex aq̃s aĩalia. s. natatilia: ⁊ volatilia. i. pisces et aues. ꝑ qd̃ sacramentũ baptismi significat: quo renati alij sunt tãquã aues. s. qui ꝓtẽptis his tempalib⁹ ad celestia subleuant̃. Alij tãquã pisces q̃ ĩ fluctibus huius seculi remanẽt curiosi Per torcularia aũt ĩtelligunt̃ ecclie. De actualib⁹ nãq; torcularibus nihil in hoc psalmo dicit̃. vñ ꝓstat spũalia esse torcularia⁷ que hic memorant̃. s. ecclias: quia sicut ĩ torcularibus tria sunt. s. pressura ⁊ d̃ ea duo. s. oleũ ⁊ amurca: quor̃ alẽm recõdit̃: alterũ vo ꝓijcit̃. similit̃ vinũ et acinũ. sic ⁊ in ecclia expressura tribulationũ. pondus passionũ: ꝑ qd̃ fit discretio bonor̃ et malor̃: quos eadẽ sacramenta ꝓiũgunt: Sicut enĩ racemus in uite simul habet vinũ ⁊ acinũ: ⁊ oliua in arbore oleũ: ⁊ amurcã. Sic ecclĩastica sacramenta bonis ⁊ malis cõmunia sunt. Sicut aũt vinũ et oleũ pressura torcularis eliq̃ta recõdunt̃. Acinũ autez et amurca ꝓijciunt̃: velut in sordibus cõculcanda ita accedente pressura tentationũ iustus iustior fit. et sordidus sordescit magis. Si ergo sunt pressure quas querũt̃ blasphemi christianis tempib⁹ abundare: ne turberis. Esto oleũ ñ amurca que ꝓijcit̃ Hic enĩ discernit̃ ꝙ simul pendebat i arbore. Pressura ergo tribulationũ discernente: cantat̃ hic psalmus asaph. i. dñice ꝓgregationi renatis ex aqua baptismi: ex quibus alij sunt oleum. vinũ. aues. i. spũales. Alij sunt amurca: acinũ: pisces ⁊ est sensus tituli. Psal. iste dirigens nos in finem. i. in christũ: cantat̃ ipsi asaph: quia ꝯm hystoriam. Asaph ipse loquit̃ iudeis: et spiritualiter christiãis. Asaph enĩ sibi ipsi loquit̃: psal. dico agens. pro torcu. ⁊. t. de ecclesijs in quibus est pressura tribulationũ habitus. quinta sabbati ĩ. i. loquens de baptizatis: ⁊ baptizatis aqua batismi. qd̃ figuratuz est per opus quite sabbati. Intentiõe monet: vt p⁹ baptismũ: ꝓtemptis his ad celestia mẽte s. ascendam⁹. Modus biptitus est. Primo dicit quid agendũ est electis: qui sũt oleũ. vinũ. aues. Scõo agit de amurca redarguens reprobos ibi. Audi. po. m. Asaph ergo q̃si ꝓpos. ta sibi imagine cuiusdã solennitatis electos ad celebritatez incitat dicens. O aues: uinũ: oleũ. s. o cõgregatio dei: cui fit hic psalmus.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.

Exultate deo adiutori nr̃o. Alij exultant deceptori suo mundo: vel ficticio deo q̃ deluso⁹ est: et deserto⁹. Vos autem exultate deo adiutori nostro: iubilate gaudio quod non potestis explicare deo iacob: quia vos vere estis iacob scilicz minor populus: cui seruiet maior.